

یکشنبه ۹ تیر ۱۳۹۹ - شماره ۸۰۷

گزارش

توسعه ذخایر عظیم گازی در دومین تولیدکننده بزرگ اوپک
طبق اظهارات هفته گذشته مقامات دولتی عراق سرنوشت جدید برنامه‌های توسعه منابع گازی در دو تا سه سال آینده است.وزارت نفت عراق به دنبال اجرای پروژه‌هایی برای توسعه ذخایر گاز مرتبط به میزان ۱.۲ میلیارد فوت مکعب در روز از ۲.۷ میلیارد فوت مکعب در روز است که به همراه نفت استخراج می‌شود.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، همچنین به دنبال توسعه شماری میداین گازی است که با توسعه میداین عکاظ و منصوریه به ظرفیت مجموعاً ۷۰۰ میلیون فوت مکعب در روز آغاز خواهد شد.این کشور دلایل زیادی برای اجرای این پروژه‌ها دارد که نخستین آن سیاسی است. عراق باید به آمریکا نشان دهد که قصد دارد وابستگی به واردات گاز و برق ایران را در مقطعی در آینده کاهش دهد. این موضوع همواره باعث خشم واشنگتن شده و دولت آمریکا در آوریل واردات برق و گاز ایران را دارد در این صورت پس از پایان معافیت ۳۰ روزه در آوریل، معافیت این کشور از تحریمهای آمریکا تعدید نخواهد شد. بنابر این اعلام پروژه‌های جدید گازی بخشی از اطمینان خاطری است که بغداد در این باره به واشنگتن می‌دهد.

دلیل دوم توسعه منابع گازی برای عراق، دلیل مالی است. اگر این میداین توسعه پیدا نکنند، به معنای آن است که عراق گذاشته است پول در زمین بماند. اگر چه عراق ذخایر گازی به وسعت ذخایر همسایه خود ایران ندارد اما بر اساس آمار اداره اطلاعات انرژی آمریکا، با حدود ۱۳۵ تریلیون فوت مکعب ذخایر گازی، دوازدهمین ذخایر گازی بزرگ جهان را در اختیار دارد که سه چهارم آنها ذخایر گازی هستند که به همراه نفت استخراج می‌شوند. قیمت‌های جهانی گاز در حال حاضر پایین است اما اوضاع همیشه به این صورت نمی‌ماند و تا زمانی که میداین گازی عراق توسعه پیدا کنند، قیمت‌های جهانی گاز هم بهبود پیدا خواهد کرد.

به همین دلیل متوقف کردن مشعل سوزی و هدر رفتن گازی که در میداین نفتی استخراج می‌شود، منطقی به نظر می‌رسد و برای عراق در آمد به همراه خواهد داشت. همین ماه گذشته بود که کمیته اقتصادی پارلمان عراق پیشنهاد کرد به منظور کاهش هزینه‌های کشور، به شرکت‌های نفتی بین المللی به جای پول، نفت خام داده شود، پرداخت بدهی خارج به تعویق انداخته شود و حقوق کارمندان در بخش‌های مختلف دولتی ۶۰ درصد کاهش پیدا کند و همه هزینه‌های غیرضروری کاهش داده شوند.

باوجوداین که عراق در فوریه حداقل ۴۶۵ میلیون بشکه در روز نفت تولید کرد که بالاتر از سهمیه ۴۴۶ میلیون بشکه در روز اوپک پلاس بود و ۳.۴ میلیون بشکه در روز از این نفت را صادر کرد و به همین میزان صادرات در مارس داشت اما درآمدهای نفتی عراق در مقطع مذکور حدود ۵۰ درصد کاهش پیدا کرد. این کاهش ناشی از ریزش قیمت نفت بود که حدود ۹۰ درصد از درآمدهای دولت را تشکیل می‌دهد.

دلیل سوم این که چرا عراق باید منابع گازی خود را توسعه دهد، مسئله استراتژیکی بلندمدت است. اگر عراق اجازه دهد مشعل سوزی ادامه پیدا کند و منابع گازی غیرمرتبط خود را توسعه ندهد به معنای آن خواهد بود که عراق برای تولید برق باید نفت بسوزاند در حالی که می‌تواند این نفت را برای تولید درآمد صادر کند و خزانه خالی خود را پر کند و به هدف خود برای تولید هفت میلیون بشکه در روز نفت دست پیدا کند.

بر اساس گزارش اوایل پاریس، عراق جزء یکی از سه کشوری است که بدترین رکورد را در زمینه مشعل سوزی در جهان دارند و پس از روسیه که سال گذشته حدود ۱۶ میلیارد متر مکعب گاز سوزاند، قرار دارد. نه تنها این مسئله به معنای از دست رفتن میلیاردها دلار درآمد اقتصادی و ادامه قطعی برق به خصوص در روزهای داغ تابستان است بلکه برخلاف انتظار سازمان ملل متحد و بانک جهانی برای پایان دادن به مشعل سازی تا سال ۲۰۳۰ است که عراق در سال ۲۰۱۷ به آن پیوست.

دو کلانشهر و ۶ استان در وضعیت قرمز برق

انتشار نقشه روزانه مصرف برق کشور نشان داد که هم اکنون ۶ استان و دو کلانشهر در وضعیت قرمز و ۱۵ استان و ۳ کلانشهر در وضعیت زرد قرار دارند. به گزارش اقتصادسراسر آمد، هم اکنون استان‌های خراسان رضوی، سمنان، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویر احمد، چهارمحال و بختیاری، ایلام و سیستان بلوچستان و کلانشهرهای مشهد و اصفهان در محدوده قرمز مصرف قرار دارند.هموطنان ساکن در مناطق یاد شده می‌توانند با کاهش تنها ۱۰ درصدی مصرف برق خود، به وضعیت سبز مصرف بازگشته و امکان بهره مندی همه مردم به ویژه هموطنان ساکن در مناطق جنوبی از برق را که در حال حاضر با گرمای شدیدی روبه رو هستند و نیاز به مداومی به استفاده از وسایل خنک کننده دارند، فراهم کنند.این گزارش همچنین حاکی از آن است که در حال حاضر استان‌های خراسان شمالی، خراسان جنوبی، گلستان، مازندران، گیلان، آذربایجان شرقی، البرز، قم، مرکزی، همدان، خوزستان، بوشهر، فارس، کرمان و هرمزگان و کلانشهرهای تبریز، اهواز و شیراز در وضعیت زرد مصرف برق قرار دارند.

خزر گفت: همچنان منتظر اخذ مجوز محیط زیست هستیم و تا زمانی که در مورد این مسئله تصمیم گیری نشود، این طرح وارد مرحله اجرا نخواهد شد.

معاون وزیر نیرو با بیان اینکه بارندگی ۵۱ سال اخیر بیانگر این است که کشور ما در اقلیم خشک و نیمه خشک قرار گرفته و بارندگی‌های نامتوازنی را تجربه می‌کند، گفت: ایران همواره گرفتار خشکسالی بلندمدت و ترسالی کوتاه مدت است. به شدت تاکید کرد: با اقدامات صورت گرفته در کشور و اقداماتی که برای مدیریت مصرف و افزایش بهره وری صورت می‌گیرد، ایران در سال‌های آینده وارد کننده آب نخواهد شد.

معاون وزیر نیرو تصریح کرد: در این بین لازم است تا بهره وری آب افزایش یابد و اگر سالی به عنوان ترسالی شناخته می‌شود، اینگونه نباشد که مردم نسبت به مصرف آب توجه نداشته باشند چرا که اگر مدیریت مصرف صورت نگیرد، ممکن است دچار مشکل شویم اما اگر یک اجماع در مدیریت مصرف صورت گیرد در سال‌های آینده وارد کننده آب نخواهیم شد.

ترک‌ها برای تامین گاز به سمت آمریکا رفتند

شرکت دولتی اپرا تورو خطوط لوله انتقال گاز ترکیه موسوم به بوتاس اخیراً مناقصه‌ای را برای ساخت خط لوله انتقال گاز به نخجوان آذربایجان آغاز کرده است. اخیراً شرکت دولتی اپرا تورو خطوط لوله انتقال گاز ترکیه موسوم به "بوتاس" مناقصه‌ای را برای اجرای خط لوله انتقال گاز به نخجوان آذربایجان باز کرده است.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، این اقدام می‌تواند ترکیه را به رقیبی جدی برای صادرات گاز ایران به آذربایجان تبدیل کند و احتمالاً از این مسیر ترکی‌ها می‌خواهند برای آمریکایی‌ها خوش خدمتی کنند. نخجوان آذربایجان که بین ترکیه، ایران و ارمنستان بوده و تاکنون برای تامین گاز خود به ایران وابسته بوده مرز بسیار کمی با ترکیه دارد. در ماه فوریه رؤسای جمهور ترکیه و آذربایجان اعلام کردند که قصد دارند اجرای این پروژه را سرعت بخشند. توافق بین دو کشور برای ساخت خط لوله انتقال گاز از ترکیه به نخجوان به سال ۲۰۱۰ بازمی‌گردد.بر اساس مناقصه مطرح شده از سوی ترکی‌ها این خط لوله در فاز نخست به طول ۸۰ کیلومتر و از شهر مرزی ایگدیر ترکیه به مرز نخجوان کشیده خواهد شد و ظرفیت حمل آن نیز به طول ۲ میلیارد متر مکعب گاز خواهد بود. این رقم حدود ۴ برابر مصرف گاز نخجوان است.طراحی این خط لوله در اوایل سال ۲۰۲۱ به پایان خواهد رسید و احتمالاً تا سال ۲۰۲۲ به بهره‌برداری می‌رسد.تاکنون نخجوان بر اساس یک توافق سوآپ گازی که در سال ۲۰۰۴ بین تهران و باکو امضا شد گاز خود را از ایران وارد می‌کند. بر اساس این توافق آذربایجان گاز مورد نیاز منطقه آستارا در ایران را تامین کرده و ایران هم در عوض به نخجوان گاز صادر می‌کند.برای این توافق سوآپ گازی ایران ۱۵ درصد گاز صادراتی آذربایجان را به عنوان کارمزد انتقال برمی‌دارد که طرف آذربایجانی مدت‌هاست در تلاش است این رقم را تغییر دهند.احتمالاً طرف آذربایجانی امیدوار است از محل ساخت خط لوله بتواند انعطاف پذیری بیشتری را از طرف ایرانی ببیند. اما در صورتی که ساخت آن به اتمام برسد تأثیرات آن بر روابط گازی آذربایجان و ایران گسترده‌تر خواهد بود.

ترکیه همچنین برای تامین گاز مورد نیاز خود از ایران گاز وارد می‌کند که به خاطر انفجار در خط لوله ایران به ترکیه در خاک این کشور از روز ۳۱ مارس این صادرات متوقف شده است. نکته اینجاست که گویا ترک‌ها عجله‌ای برای تعمیر این خط لوله ندارند و قرار نیست به خاطر توقف واردات گاز از ایران خسارتی پرداخت کنند.

به نظر می‌رسد ترک‌ها در تلاش هستند تا با واردات گاز طبیعی مایع شده تامین کنندگان گاز طبیعی خود را وادار کنند که قیمت گاز را کاهش دهند.

معاون وزیر انرژی ترکیه مدتی پیش گفته بود واردات LNG توسط کشتی به ترکیه نشان‌دهنده این است که صادر کنندگان گاز به این کشور باید انعطاف بیشتری از نظر قیمت نشان دهند.

بررسی بحران آب در تهران و ۱۷ شهر دیگر در گزارش «اقتصادسراسر آمد»

رگ حیات زیر تیغ

گروه انرژی- تهران یازدهمین شهر پر جمعیت جهان و پر جمعیت‌ترین شهر ایران با مساحت ۷۳۰ کیلومترمربع است که به‌همراه توابع خود (استان تهران) جمعیتی بالغ بر ۱۴ میلیون نفر دارد. در این شرایط، افزایش افسار گسیخته و بدون رصد و بدون برنامه جمعیت تهران، کلان‌شهری را که قلب تپنده سیاسی، اداری و اقتصادی ایران است در آینده‌ای نزدیک با مشکل تأمین آب مواجه می‌کند.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، این شهر به‌لحاظ بزرگی بیست و هشتمین شهر دنیا است که تراکم جمعیت آن بین ده هزار و هفتصد تا بیش از یازده هزار نفر در هر کیلومترمربع است، این درحالی است که متوسط تراکم جمعیت در کشور، حدود ۵۰ نفر در هر کیلومتر بوده، به‌عبارتی تراکم جمعیت در تهران بیش از ۲۰ برابر متوسط کشور است.

در استان تهران سالانه حدود ۴ میلیارد مترمکعب آب مصرف می‌شود که سهم کشاورزی، ۵۶ درصد، سهم شرب ۳۵ درصد و مابقی سهم صنعت، خدمات و فضای سبز است. از این میزان یک‌میلیارد و ۴۰۰ میلیون مترمکعب سهم آب تصفیه‌شده برای مصرف شرب استان است که حدود یک‌میلیارد و ۱۰۰ میلیون مترمکعب سهم شهر تهران بوده و مابقی در دیگر شهرها و روستاهای استان مصرف می‌شود.

به‌طور متوسط ۷۰ درصد از آب شرب تهران از منابع سطحی شامل ۵ سد و یک تنش سهم صنعت، خدمات و فضای سبز است. از این میزان یک‌میلیارد و ۳۰۰ میلیون مترمکعب سهم آب تصفیه‌شده برای مصرف شرب استان است که حدود یک‌میلیارد و ۱۰۰ میلیون مترمکعب سهم شهر تهران بوده و مابقی در دیگر شهرها و روستاهای استان مصرف می‌شود.

به‌طور متوسط ۷۰ درصد از آب شرب تهران از منابع سطحی شامل ۵ سد و یک تنش سهم صنعت، خدمات و فضای سبز است. از این میزان یک‌میلیارد و ۳۰۰ میلیون مترمکعب سهم آب تصفیه‌شده برای مصرف شرب استان است که حدود یک‌میلیارد و ۱۰۰ میلیون مترمکعب سهم شهر تهران بوده و مابقی در دیگر شهرها و روستاهای استان مصرف می‌شود.

نفت‌امریکا در انتظار یک رنسانسی

به گزارش اقتصادسراسر آمد، قیمت‌های نفت از آن زمان بهبود یافته‌اند اما قیمت‌های نفت شیل به ۴۰ دلار در هر بشکه که قیمت مورد نیاز برای سودآوری صنعت شیل آمریکاست، بازنگشته است. بنابراین عجیب نیست که موج ورشکستگی تولید کنندگان، تعطیلی چاه‌های نفت و اخراج ده‌ها هزار کارگر منطقه پریمیان باسین تگزاس را فرا گرفته است. این رکود شدید باعث شده است بسیاری به این فکر کنند که وضعیت صنعت نفت شیل پس از بهبود از بحران کرونا به چه شکل در خواهد آمد. بلومبرگ در گزارشی پیش‌بینی مطرح کرد که ممکن است شوکی برای این صنعت باشد. طبق گزارش بلومبرگ، زمانی که بازار نفت از بحران ویروس کرونا خارج شود، ممکن است وابستگی بیشتری به نفت اوپک پیدا کند.

در حال حاضر چنین اتفاقی به وقوع نپیوسته است. فعلا اوپک و متحدانش به منظور تقویت قیمت‌ها در شرایط پاندمی ویروس کرونا و افت تقاضا، تولید میلیون‌ها بشکه نفت را کاهش داده‌اند و اوپک پلاس تایید کرده که محدودیت عرضه را تا سال ۲۰۲۲ ادامه خواهد داد. اما وضعیت فعلی صنعت نفت ممکن است فرصت منحصری را برای اوپک فراهم کند تا بار دیگر به جایگاه تولیدکننده برتر بازار نفت دست پیدا کند.

میشله دلا وینگنا، مدیر تحقیقات صنعت انرژی در گروه گلدمن ساکس در این باره به بلومبرگ گفت: از نقطه نظر سهم بازار نفت، اوپک در سال‌های آینده برنده خواهد بود. سرمایه‌گذاری اندک در سایر بخش‌های صنعت نفت به نفع اوپک تمام می‌شود. همه این پیش‌بینی‌ها باید محتاطانه دیده شود زیرا برای نخستین بار نیست که چنین چشم‌اندازی برای اوپک تصور می‌شود. آیا نفت شیل آمریکا می‌تواند دوباره نوعی رنسانس را تجربه کند. برخی از کارشناسان چنین تصویری دارند. به گفته دانیل یرگین، تاریخ‌شناس نفت برنده جایزه پولیتزر و نایب رییس موسسه آی‌اچ‌اس مارکیت، در از مونی که صنعت نفت شیل آمریکا در حال گذراندن آن است، ممکن است منطقه پریمیان باسین تنها منطقه نفت شیل باشد که بیشترین تاب‌آوری و تولیدکنندگان دارای سرمایه را در اختیار داشته باشد و این صنعت نسبت به گذشته در وضعیت بهتری ظاهر شود.